

Af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Til § 1.

1) I Linie 4 ændres paa første Sted „1,000“ til: „1,400“, og paa andet Sted „1,000“ til: „800“.

Til § 9.

2) I 5te og 6te Stykke ændres „15de Juni“ til: „31te Juli“.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling under et.

Finansministeren (Hørring): Under denne Sags 2den Behandling omtalte jeg, at jeg vilde søge en Forhandling med det ærede Udvalg for at opnaa Enighed om en Forbedring af de Vilkaar, som Lovforslaget kom til at indeholde ved Afstemningen under 2den Behandling, med Hensyn til Honorarerne for de to Direktører, nemlig den Direktør, der er Formand, og den 5te Direktør. Udvalget har ved den Forhandling, det har haft med mig, vist mig Imødekommen, og vi ere blevne enige om at anbefale den Ændring, der indeholdes i Ændringsforslag Nr. 1, nemlig at Beløbet 1,000 Kr. til Honorar, som tillægges begge de nævnte Direktører, forhøjes til 1,400 Kr., medens samtidig det Honorar paa 1,000 Kr., der særlig tillægges Formanden, nedsættes til 800 Kr. Endvidere har jeg tilladt mig at foreslaa, at de to Datoer, der findes i § 9, næstsidste og sidste Stykke, nemlig 15de Juni, ændres til 31te Juli. Disse to Datoer bestemme, hvornaar de nuværende Funktionærer i Anstalten skulle indbetale en Del af deres opsparede Tantieme for at opnaa den i Paragraffen omhandlede Pensionsret fra deres Ansættelsestid, og den Indbetaling bør rettest falde paa samme Dag, paa hvilken Statskassen ifølge § 11 er pligtig til at udbetale Personalet den Rest af den opsparede Tantieme, som bliver tilbage, efter at de paagældende Beløb ere overførte til Pensionsfonden. Jeg skal tillade mig at anbefale disse Ændringer til det høje Ting.

Ordføreren (Guldbrandsen): Som ærede Medlemmer have set, har Udvalget tiltraadt de to Ændringsforslag, den højtærede Finansminister har stillet, og som jeg derfor skal anbefale. Desuden ønsker jeg at gøre et Par yderligere Bemærkninger. Ved 2den Behandling fremkom det

ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) med en Udtalelse, der er bleven misforstaaet, i hvert Fald saaledes maa jeg betragte Sagen. Udtalelsen gik ud paa, at der i forskellige Virksomheder, Staten udøver, er ansat Embedsmænd, hvis Gerning maa anses for at være fuldt saa vigtig og betydningsfuld eller i alt Fald lige saa vigtig og betydningsfuld som den Virksomhed, der udøves af de ledende Mænd ved Statsanstalten for Livsforsikring. Man har ment i denne Udtalelse at se en Antydning af, at naar vi ere gaaede ind paa de højere Lønninger til Funktionærene ved denne Anstalt, skulde dermed være givet, at vi saa ogsaa maatte tage Konsekvensen deraf ved at forhøje Statsemployeernes Lønninger op til noget lignende, som Livsforsikringsanstaltens Funktionærer herefter ville faa. Paa Udvalgets Vegne skal jeg tage et bestemt Forbehold derimod. Udvalget gaar med til de høje Lønninger, hvorom her er Tale, under Hensyn til de ganske særlige Vilkaar, hvorunder Embedsmænd og Funktionærer ved Statsanstalten for Livsforsikring virke, og det kan ikke i mindste Maade føle sig bundet til af den Grund at forhøje Lønningerne for de andre Embedsmænd, der arbejde i Statens Tjeneste, naar Lovforslag derom senere maatte komme til at foreligge. Man vil forvare sig imod, at man skulde være pligtig dertil, absolut.

Dernæst har jeg endnu en Bemærkning at gøre. Naar man i § 1 fæster Blikket paa Bestyrelsens Sammensætning, kan man ikke skjule for sig selv, at den er meget ensidig. Jeg tænker ikke herved paa Personerne i Bestyrelsen, Personerne spille i det hele taget en meget lille Rolle i saa Henseende. De Mænd, der ere i Bestyrelsen i Dag, kunne om føje Tid være afløste af andre eller delvis andre, men ensidig synes alligevel denne Bestyrelse at være sammensat. Det forekommer mig, at der maatte være en Repræsentant for Landbruget i denne Bestyrelse. Det var ønskeligt, at den Alderdomsforsørgelse, man ude paa Landet saa hyppig benytter sig af, den, der gaar under Navn af Aftægt, blev afløst af andre, og at Landboerne mere og mere kom ind paa at tegne Livrente. Denne Aftægt er jo paa Bjendommene en Hæftelse, der i mange Henseender virker generende for den Bruger, der sidder inde med Bjendommen. Under Hensyn hertil kunde det være ønskeligt, at Landbruget blev nøjere knyttet til denne Anstalt, fik sin Repræsentant i Anstaltens Bestyrelse. Deraf kunde jo